

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 14

Gdańsk, dnia 25 lipca

1949 r.

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

	Str.
Poz. 144 Zarządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 23 lipca 1949 r. w sprawie organizacji „roków” urzędowych w starostwach powiatowych woj. gdańskiego (Nr O. Org. I-4/20/49).	119
Poz. 145 Okólnik Nr 8 Wojewody Gdańskiego z dnia 12 lipca 1949 r. w sprawie stosunku władz administracji ogólnej do zagadnienia miar i narzędzi mierniczych (Nr O. Org. II-1/2/39)	119
Poz. 146 Okólnik Nr 11 Wojewody Gdańskiego z dnia 14 lipca 1949 r. w sprawie zebrań periodycznych naczelników władz i urzędów niezespołonych I instancji (Nr O. Org. II-1/6/3/49)	120
Poz. 147 Pismo okólne Wojewody Gdańskiego z dnia 12 lipca 1949 r. w sprawie konferencji koordynacyjnych referentów, planów prac i sprawozdań z ich wykonania (Nr O. Org. I-1/25/49)	121
Poz. 148 Pismo okólne Wojewody Gdańskiego z dnia 20 lipca 1949 r. w sprawie konferencji szkoleniowych i instruowania indywidualnego pracowników administracji rządowej i samorządowej (Nr Pers. Szk. A. O. a/3/49).	121
Poz. 149 Pismo okólne Wojewody Gdańskiego z dnia 23 lipca 1949 r. w sprawie ubezpieczenia się spółdzielni i prywatnych właścicieli pojazdów mechanicznych od odpowiedzialności cywilnej i od następstw nieszczęśliwych wypadków (Nr KS — 1—01—4/13/49).	122
Poz. 150 Zarządzenie Naczelnika Okręgu Administracji Miar w Gdańsku z dnia 23 lipca 1949 r. w sprawie zbiorów legalizacyjnych w pow. lęborskim w roku 1949 (Nr 1474/49)	122

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Ogłoszenie o zagubionych i skradzionych dokumentach	122
---	-----

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 144.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 23 lipca 1949 r.

w sprawie organizacji „roków” urzędowych w starostwach powiatowych województwa gdańskiego. (Nr O. Org. I-4/20/49)

Na podstawie art. 71 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r. 1936) oraz §§ 13—15 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) jak również okólnika Ministra Administracji Publicznej Nr 35 z dnia 14 maja 1947 r. L. dz. I. O. Org.—2433/47 zarządzam co następuje:

§ 1. Celem ułatwienia urzędowania oraz utrzymania ścisłego wzajemnego stosunku między władzami administracji ogólnej a ludnością w powiatach znacznie oddalonych od siedziby starostwa, ustanawia się roki urzędowe we wszystkich starostwach powiatowych Województwa Gdańskiego.

§ 2. Starostowie powiatowi ustala miejscowości w których odbywać się będą roki urzędowe z określeniem terminów w których będą się one odbywać i przedstawia mi do zatwierdzenia w ciągu 14-dni od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

§ 3. Roki urzędowe odbywać się mają w ustalonych § 2 miejscowościach i terminach raz w miesiącu.

§ 4. Terminy roków urzędowych ze wskazaniem lokalu w którym mają się odbywać podają starostowie powiatowi do wiadomości odnośnym gminom drogą ogłoszeń rozplakowanych w tych gminach wzgl. w sposób ustalony zwyczajowo w tych miejscowościach.

§ 5. Sprawy na rokach urzędowych załatwia starosta, a w razie ważnej przeszkody wicestarosta, wzgl. upoważnieni urzędnicy, wyznaczeni przeze mnie na wniosek starosty.

§ 6. Na rokach urzędowych winny być załatwiane sprawy:

1. przyjmowania podań i doręczania pism,
2. przyjmowania zażaleń od ludności gminy,
3. udzielania informacji stronom i osobom interesowanym,
4. przeprowadzania postępowania wyjaśniającego i zbierania materiałów niezbędnych starostwu do załatwienia spraw,
5. załatwiania spraw z zakresu orzecznictwa karno-administracyjnego,
6. wydawania decyzji i zarządzeń.

§ 7. W sprawach orzecznictwa karno-administracyjnego orzeczenia wydawane za starostę przez wicestarostę wzgl. urzędnika upoważnionego przeze mnie na wniosek starosty równają się pod względem skutków prawnych z orzeczeniami Starosty.

§ 8. Orzeczenia wydawane w myśl § 7 wicestarosta i urzędnicy wydają i podpisują „za starostę”.

§ 9. Wykonanie niniejszego zarządzenia poruczam wszystkim starostom powiatowym.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tą chwilą traci moc obowiązującą zarządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 9 kwietnia 1948 r. w sprawie organizacji roków urzędowych w starostwach powiatowych Malborku, Sztumie, Kwidzynie, Gdańsku, Tczewie, Kościerzynie, Kartuzach i Wejherowie (Gd. Dz. Woj. Nr 8, poz. 76).

WOJEWODA: w/z Dr B. Podhorski-Piotrowski, wicewojewoda

Poz. 145

WOJEWODA GDAŃSKI

Nr O. Org. II-1/2/49

Gdańsk, dn. 12 lipca 1949 r.

Władze administracji ogólnej a zagadnienie miar i narzędzi mierniczych.

OKÓLNIK NR 8

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast wydzielonych, Burmistrzów i Wójtów województwa gdańskiego

Do obowiązków administracji ogólnej (państwowej i samorządowej) należy między innymi współpraca z władzami działów niezespołonych. Celem jej jest koordynacja, ułatwienia i uproszczenia w zakresie działalności wszystkich działów administracji rządowej.

Na takiej współpracy winien polegać stosunek władz administracji ogólnej do władz legalizacji narzędzi mierniczych.

Rzetelność obrotu jako podstawa uczciwości w zakresie publicznych stosunków gospodarczych winna być przestrzegana nie tylko przez bezpośrednio powołane do tego władze legalizacji narzędzi mierniczych lecz również przez władze administracji ogólnej, zarządy gminne a nadto przez organa Milicji Obywatelskiej. Obowiązek ten wynika z postanowienia art. 22 dekretu o miarach z dnia 8. II. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 z 1928 r. poz. 661), a polega on na bezpośrednim nadzorze nad tym, aby w obrocie publicznym używano jednostek

miar i narzędzi mierniczych zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

W tym celu przestrzegać należy, aby stosowane i przechowywane w obrocie publicznym narzędzia miernicze były legalizowane, legalne i rzetelne (art. 14 powołanego dekretu).

Następstwem braku odnośnego nadzoru jest używanie niesprawdzonych narzędzi mierniczych, co podrywa rzetelność obrotu publicznego, powoduje nadużycia i niedokładności w obrocie towarowym, wywołuje niezadowolenie ludności, a w konsekwencji przynosi poważne szkody życiu gospodarczemu Państwa.

Obowiązek nadzoru na tym odcinku jest przez zarządy gminne (miejskie i wiejskie) — według stwierdzenia Gdańskiego Okręgowego Urzędu Miar — całkowicie niewykonany.

Dla ułatwienia posiadaczom narzędzi mierniczych poddania tych narzędzi legalizacji, urzędy miar przeprowadzają zbiórki legalizacyjne, które odbywają się co drugi rok poza stałymi siedzibami tych urzędów.

W wypadku więc zarządzania przez urzędy miar publicznych zbiórek legalizacyjnych poza stałymi ich siedzibami, zarządy gmin objętych tymi zbórkami zobowiązane są do ogłoszenia o czasie i miejscu zbiórki, do dostarczenia bezpłatnego, odpowiedniego pomieszczenia dla czynności legalizacyjnych oraz okazywania wszelkiej pomocy, i współdziałania z urzędnikami legalizacyjnymi przy pełnieniu przez nich czynności na terytorium danej gminy (art. 20 wyż. wym. dekretu).

Według otrzymanych z Gdańskiego Okręgowego Urzędu Miar informacji, współdziałanie administracji ogólnej z obwodowymi urzędami miar na odcinku zagadnienia miar i narzędzi mierniczych pozostawia dużo do życzenia. Starostwa nie dostarczają Obwodowym Urzędem Miar na czas wykazów gmin, zarządy gminne nie wywiązują się z wymienionych wyżej obowiązków. Aby zatem zagadnienie rzetelności obrotu publicznego postawić w województwie na właściwym poziomie, zarządzam co następuje:

1. Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast wydzielonych wykonując obowiązek współdziałania z władzami działów niespolonych z administracją ogólną, a w tym wypadku z władzą legalizacji narzędzi mierniczych, nawiążą łączność z właściwymi terytorialnie obwodowymi Urzędami Miar w celu ścisłej z nimi współpracy.

2. Zarządy Gminne wykonując swój wyżej wspomniany ustawowy obowiązek — dołożą wszelkich starań, aby używane w obrocie publicznym na terenach ich gmin narzędzia miernicze były rzetelne, sprawdzone i zalegalizowane.

WOJEWODA: w/z Dr B. Podhorski-Piotrowski, wicewojewoda

Poz. 146

WOJEWODA GDAŃSKI

Nr O.Org. II-1/6/3/49

Gdańsk, dn. 14 lipca 1949 r.

Zebrań periodyczne naczelników władz i urzędów niespolonych I-ej instancji.

OKÓLNIAK NR 11

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast wydzielonych województwa gdańskiego

W myśl art. 13 ust. 1, łącznie z art. 65 ust. 1 rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.) starostowie powiatowi i prezydenci miast wydzielonych obowiązani są jako przedstawiciele Rządu do zwoływania powiatowych zebrań naczelników władz i urzędów państwowych I instancji, niespolonych z administracją ogólną.

Głównym celem tych zebrań jest stałe uzgadnianie działalności wszystkich działów administracji rządowej między sobą i z zasadniczą linią działalności Rządu, w sprawach, które wymagają jednolitego postępowania.

Przedmiotem zebrań może być w szczególności omawianie zadań administracji państwowej i samorządowej na obszarze powiatu, wzajemne informowanie się urzędów o ich działalności i zamierzeniach na przyszłość, uzgadnianie stanowiska w sprawach interesujących kilka władz lub urzędów, usuwa-

nie rozbieżności zarządzeń i postępowania władz na podstawie poczynionych spostrzeżeń, rozpatrywanie wątpliwości kompetencyjnych, wprowadzanie ułatwień i uproszczeń we wzajemnych stosunkach, ujmowanie wynikających z potrzeb lokalnych wniosków do władz wyższych i rozpatrywanie wszelkich innych spraw z zakresu administracji poddanych zebraniu do rozważenia przez starostę (prezydenta miasta).

Zebrań te winny odbywać się **zasadniczo dwa razy do roku (w pierwszym i trzecim kwartale)**, starosta (prezydent miasta) może zwołać nadto **nadzwyczajne zebranie** z własnej inicjatywy lub na wniosek osób uprawnionych do udziału w zebraniu.

Z dotychczasowych doświadczeń Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego na odcinku tego zagadnienia w poszczególnych powiatach (miastach wydzielonych) wynika, że zebrań naczelników władz i urzędów niespolonych zwoływane są dorywczo (bez z góry ułożonego planu), że nie są one z reguły należycie przygotowane, że rodzaj spraw na nich omawianych jest niewłaściwy, że skutkiem tego przebieg zebrań nie stoi na wymaganym poziomie, że w konsekwencji powyższych niedociągnięć zebrań te nie osiągają swego istotnego celu.

Termin odbywania zebrań jest określony postanowieniem § 22 pkt. 4 rozp. Rady Ministrów z dnia 2. VII. 1931 r. o stanowisku wojewodów i starostów jako przedstawicieli Rządu (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 546); przynajmniej dwa razy do roku — w I-szym i III-cim kwartale. Przepis ten przewiduje więc planowane, a nie dorywcze zwoływanie takich zebrań. A oczywistym staje się brak planowości na tym odcinku, jeśli uświadomimy sobie, że na przestrzeni ubiegłego okresu powiatowe zebrań periodyczne odbywają się na obszarze tut. województwa nieregularnie. Wypływa stąd wniosek, że przedstawiciel Rządu odpowiedzialny za koordynację działalności wszystkich działów administracji państwowej na podległym mu terenie, a zaniedbujący jeden z zasadniczych swych obowiązków nie stoi na wysokości powierzonego mu zadania.

Na zebraniach periodycznych winny być omawiane ogólne zagadnienia administracyjne, gospodarcze i społeczne powiatu (miasta wydzielonego) w powiązaniu z zasadniczą linią działalności Rządu. Aby zebrań te osiągnęły właściwy ich cel, winny być w sposób należyty przygotowywane.

Na porządku dziennym winny być, oprócz sytuacji politycznej międzynarodowej i wewnętrznej, uwzględniane również wszystkie aktualne, lokalne zagadnienia natury ogólnej, zgłaszane uprzednio w formie wniosków przez władze i urzędy.

Program zatem zebrań winien być należycie przemyślany pod kątem widzenia zasadniczego ich celu tak, aby omawiane sprawy nie mających charakteru ogólnego, a nadających się do załatwienia przez zainteresowanych w drodze dwustronnej, nie miało miejsca. Wówczas m. in. przez eliminację praktykowanych niejednokrotnie obszernych i nużących sprawozdań, przebieg zebrań zostanie postawiony na należytych poziomach.

W celu usprawnienia i ujednoczenia trybu postępowania w zakresie organizacji powiatowych zebrań periodycznych naczelników władz i urzędów niespolonych zarządzam co następuje:

1. Należy opracować terminarz zebrań w skali 1 roku i przestrzegać ustalonych w planie terminów.

2. Należy stosować zasadę zawiadamiania przynajmniej na 4 tyg. naprzód uczestników zebrań o mającym się odbyć zebraniu wraz z prośbą o zgłaszanie w określonym terminie zagadnień natury ogólnej, nadających się do omówienia na zebraniu.

3. Należy ściśle przestrzegać 14-dniowego terminu zawiadamiania Urzędu Wojewódzkiego o wszystkich zebraniach wraz z jednoczesnym podaniem porządku obrad i ewent. innymi dodatkowymi materiałami pod adresem: Urząd Wojewódzki Gdański, Wydział Ogólny.

4. Odpisy protokołów ze wszystkich zebrań należy przekładać Urzędowi Wojewódzkiemu w 1 egz. w nieprzekraczalnym terminie 14-dniowym po ich odbyciu pod adresem: Urząd Wojewódzki Gdański, Wydział Ogólny oraz wszystkim osobom uprawnionym do uczestnictwa w zebraniach.

5. Zagadnienia, wnioski i dezyderaty omawiane i poruszane na zebraniach należy w możliwie jak najkrótszym czasie rozpracowywać i nadawać im właściwy kierunek, pilnować ich załatwienia oraz zawiadamiać Urząd Wojewódzki o ich załatwieniu.

6. Na następnym zebraniu należy powiadomić uczestników o sposobie wzgl. o stanie załatwienia spraw, wniosków i dezyderatów z zebrania poprzedniego.

WOJEWODA: w/z Dr B. Podhorski-Piotrowski, wicewojewoda

Poz. 147.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O.Org. I-1/25/49

Gdańsk, dn. 12 lipca 1949 r.

Konferencje koordynacyjne referentów, plany prac i sprawozdanie z ich wykonania.

PISMO OKÓLNE

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydziałowych

województwa gdańskiego

Zgodnie z § 27 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) odbywać się winny najmniej raz na miesiąc konferencje referentów pod przewodnictwem starosty wzgl. wicestarosty celem skoordynowania działalności całego starostwa. Uczestniczyć w konferencji winni nie tylko referenci administracyjni, lecz również referenci fachowi oraz referenci Wydziału Powiatowego, gdyż zadaniem konferencji jest przede wszystkim koordynacja pracy między referentami administracyjnymi, a referentami fachowymi, a poza tym koordynacja pracy Starostwa z władzami i urzędami Starostwu podległymi. Charakter konferencji jest opiniodawczy i doradczy.

Konferencje te mają niewątpliwie doniosłe znaczenie, gdyż niedociągnięcia w pracy, częstokroć niedostrzegalne dla kierownictwa, zostaną tu uwypuklone. Konferencje te powinny usprawnić tok urzędowania, wskazać nowe, prostsze wzgl. lepsze metody pracy, wyrugować istniejące jeszcze pozostałości biurokratyzmu. Przeprowadzone inspekcje stwierdziły brak planowości w pracy poszczególnych referatów jak i w całości działalności Starostwa i Wydziału Powiatowego. W związku z powyższym zarządzam, ażeby poszczególni kierownicy referatów przedstawiali Ob. Starościom kwartalnie plany prac za pośrednictwem referatu ogólnego w terminie do dnia 28 miesiąca, poprzedzającego każdy kwartał (28. III., 28. VI., 28. IX i 28. XII) kwartalne sprawozdania z wykonania planu do dnia 10-go miesiąca, rozpoczynającego nowy kwartał (10. I., 10. IV., 10. VII., i 10. X). Pierwsze plany prac należy przedłożyć 10. VIII obejmując nimi plany prac na m-c sierpień i wrzesień br.

Plany prac jak i sprawozdania z ich wykonania należy przeanalizować i omówić na konferencjach koordynacyjnych.

Konferencje te odbywać należy w ramach akcji szkoleniowej, odbywanej zgodnie z moimi zarządzeniami z dnia 10 listopada 1947 r. Nr Insp. 6a/47 i z 27 stycznia 1948 r. Nr Insp. 6a/48, umieszczając jako oddzielny punkt koordynację i usprawnienie pracy w urzędzie.

Zarządzenie z dnia 10 lutego br. Nr Pers. Szk. O. a/2/49 w sprawie szkolenia pracowników Zarządów Miejskich miast wydziałowych zostaje nadal w mocy.

WOJEWODA: w/z Dr B. Podhorski-Piotrowski, wicewojewoda

Poz. 148.

WOJEWODA GDAŃSKI

Nr Pers. Szk. A.O. a/3/49

Gdańsk, dn. 20 lipca 1949 r.

Konferencje szkoleniowe i instruowanie indywidualne pracowników administracji rządowej i samorządowej.

PISMO OKÓLNE

Do

Ob. Ob. Naczelników Wydziałów U. W. Starostów powiatowych i Prezydentów miast wydziałowych

województwa gdańskiego

Na podstawie zarządzenia Min. Adm. Publ. z dnia Ia/30.VI. 49 r. Nr Pers. I/1/1/49 zarządzam:

I. Konferencje szkoleniowe:

1. Jednym z najważniejszych czynników prawidłowego spełniania obowiązków przez pracowników, jest dokładna znajomość obowiązujących przepisów. Warunek ten spełnić mają między innymi periodyczne konferencje szkoleniowe, które jako jeden z fragmentów szkolenia przeprowadzać należy na zasadzie odpowiednio opracowanego programu. Program konferencji należy wiązać z aktualną pracą urzędu.

2. Konferencje szkoleniowe odbywać się mają co tydzień jedną godzinę w Urzędzie Wojewódzkim, starostwach powiatowych i wydziałach powiatowych pod przewodnictwem naczelników wydziałów i starostów powiatowych.

a) Każdy naczelnik wydziału w Urzędzie Wojewódzkim organizuje i przeprowadza konferencje dla powierzonego mu wydziału.

b) Podobną zasadę zastosują Ob. Ob. Prezydenci miast Gdańska i Gdyni organizując konferencje dla poszczególnych

wydziałów. Wskazane jest jednak łączenie wydziałów o podobnym lub łącznym zakresie działania we wspólne grupy szkoleniowe.

Prezydenci miast Sopotu i Elbląga połączą oddziały w analogiczne grupy.

3. Program: a) na konferencjach szkoleniowych należy omawiać wydane w czasie od ostatniej konferencji nowe ustawy, dekrety, rozporządzenia i zarządzenia natury ogólnej, ewentualnie również konkretne kwestie i wypadki szczególnego znaczenia, jakie nasunęła praktyka (wydziału, starostwa) oraz zasadnicze dyrektywy władz przełożonych. Nadto na konferencjach tych omawiać należy specjalne zagadnienia i problemy o charakterze ogólnopolskim, jak na przykład akcja „H”, system oszczędzania itp.

Konferencje szkoleniowe należy nadto wykorzystywać na wzajemne komunikowanie sobie aktualnych wiadomości z dziedziny literatury fachowej, przy czym w miarę nasuwających się tematów, pożądane jest przeprowadzanie krótkich, merytorycznych dyskusji.

Podczas przeprowadzania dyskusji należy również zwracać uwagę na ścisłość i poprawność wyrażenia myśli.

b) Program należy przygotowywać w powiązaniu z aktualną pracą urzędu przez cały czas między konferencjami. W tym celu wyznaczają Obywatele (Naczelnicy, Starostowie, Prezydenci) imiennie odpowiednich pracowników, którzy mają wykonywać czynności związane z prowadzeniem konferencji pod ich osobistym nadzorem i kierunkiem. W starostwach czynności te winni z reguły wykonywać wicestarostowie.

4. Nie zwalnia to jednak Obywateli naczelników wydziałów U. W. i starostów od obowiązku osobistego przewodniczenia na konferencjach.

Uznaniu Prezydentów pozostawiam decyzję w sprawie osobistego przewodniczenia na konferencjach poszczególnych wydziałów (grup), względnie zlecenia tej funkcji wiceprezydentom i naczelnikom wydziałów.

5. Uczestniczenie w konferencjach szkoleniowych należy do obowiązków wszystkich pracowników. Zasady tej prosię przestrzegać z całą bezwzględnością, a uchylających się pociągać do odpowiedzialności służbowej.

6. W każdej komórce organizacyjnej, w której będą odbywały się konferencje szkoleniowe winna być założona książka ewidencyjna; należy w niej wpisywać krótki, treściwy protokół o przebiegu każdej konferencji z uwzględnieniem materiału, jaki był na niej omawiany.

Zarządzenie w sprawie przesyłania do Urzędu Wojewódzkiego odpisów protokółów konferencji szkoleniowych znoszę.

Z dniem otrzymania niniejszego zarządzenia przestają też obowiązywać inne, sprzeczne, poprzednio wydane zarządzenia w sprawie konferencji szkoleniowych.

7. Czuwanie nad należytym prowadzeniem konferencji szkoleniowych jest obowiązkiem Naczelnika Wydziału Personalnego Urzędu Wojew., który będzie przeprowadzał kontrolę osobiście, bądź przez podległych mu pracowników.

8. Do dnia 10. VIII br. należy podać na piśmie Wydziałowi Personalnemu U. W. ustalone terminy, w których będą się odbywały co tygodnia konferencje szkoleniowe (dni i godziny).

Ob. Prezydenci złożą przy tym sprawozdanie jak będą zorganizowane konferencje te w podległych im zarządach miejskich.

9. Ponieważ mimo wydanych już poprzednio zarządzeń konferencje szkoleniowe prowadzone były dotychczas, z pewnymi tylko wyjątkami, pobieżnie i nieregularnie, co podkreśla Min. Adm. Publ., prosię o usunięcie tych niedomagań i ściśle zastosowanie się do podanych wyżej wytycznych.

II. Instruowanie indywidualne pracowników przy sposobności załatwiania spraw.

Każdy przełożony służbowy (aprobant) jest odpowiedzialny za jakość i wydajność pracy swojej jednostki organizacyjnej i poszczególnych pracowników.

Z tych względów instruowanie indywidualne przy sposobności załatwiania spraw posiada doniosłe znaczenie nie tylko szkoleniowe, lecz i wychowawcze, gdyż z jednej strony pracownicy uczą się stale od swych przełożonych, z drugiej zaś przełożeni z tytułu nadzoru mają możliwość oceny pracy podległego personelu.

Instruowanie indywidualne jest czynnością ustną, przy pomocy której pracownik otrzymuje wskazówki co do sposobu załatwienia zleconej mu sprawy. Polega ono na pomaganiu nowemu pracownikowi w wykonywaniu powierzonej mu pracy, na pomaganiu nawet doświadczonemu pracownikowi w ulepszeniu jego bieżącej pracy lub na przyspasabianiu go do zajęcia odpowiedzialnego stanowiska w drodze awansu.

Toteż udzielanie pracownikom ustnych wytycznych przez przełożonego co do sposobu załatwienia sprawy i korygowanie

następnie błędów podczas abrobaty w obecności pracownika, w znacznej mierze przyczyni się do usprawnienia urzędowania. Przełożony bowiem ma możność jednoczesnego stwierdzenia, czy pracownik zrozumiał polecenie, a nadto zapobiegnie ponawianiu się dotychczasowych błędów i zredukuje tym samym marnotrawstwo czasu do minimum.

Pamiętać należy, że indywidualne instruowanie w toku pracy (przy sposobności załatwiania spraw) jest konstruktywną metodą sprawowania nadzoru. Tak więc sprawowany w ten sposób nadzór staje się równocześnie najprostszą metodą codziennego i systematycznego szkolenia personelu.

Zwracając uwagę na tę, niestosowaną dotychczas w dostatecznym stopniu, metodę szkolenia — proszę Ob. Ob. Naczelników wydziałów U. W. i Starostów powiatowych o konsekwentne, jak najszerze zastosowanie jej w myśl podanych wyżej wytycznych osobiście, oraz o odpowiednie pouczenie i czuwanie nad właściwym wykonywaniem tej metody przez innych, podległych im, samodzielnych aprobantów.

Obywateli Prezydentów miast wydziałonych proszę o odpowiednie uregulowanie i dopilnowanie wykonania tego sposobu szkolenia w podległych im zarządach.

Zaznaczam, że poza osobistym zainteresowaniem zlecam naczelnikowi wydziału personalnego i inspektorom wojewódzkim czuwanie nad właściwym wykonywaniem powyższych wytycznych.

WOJEWODA: w/z Dr B. Podhorski-Piotrowski, wicewojewoda.

Poz. 149.

WOJEWODA GDAŃSKI

Nr KS-1-01-4/13/49

Gdańsk, dnia 23 lipca 1949 r.

Ubezpieczenie się spółdzielni i prywatnych właścicieli pojazdów mechanicznych od odpowiedzialności cywilnej i od następstw nieszczęśliwych wypadków.

PISMO OKÓLNE

Do Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast w województwie gdańskim.

Wzmógł się ruch pojazdów mechanicznych mimo ujęcia go w ramy szczegółowych przepisów i ścisłej kontroli organów bezpieczeństwa stwarza w dalszym ciągu na drogach publicznych i ulicach miast duże niebezpieczeństwo wypadku zarówno dla osób korzystających z tych pojazdów, jak również dla przechodniów, nie wyłączając uszkodzenia cudzego mienia. Przewodem tego są stale notowane wypadki samochodowe i motocyklowe, pociągające za sobą konsekwencje karne i materialne.

Jednym z ważnych czynników, zabezpieczających posiadaczy pojazdów mechanicznych od skutków wypadku, stanowi ubezpieczenie się w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych od odpowiedzialności cywilnej i od następstw nieszczęśliwych wypadków.

Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej zapewnia bowiem ubezpieczonemu ochronę w zakresie szkód osobowych i rzeczowych, wyrządzonych osobom trzecim z winy kierowcy (posiadacza pojazdu mechanicznego), zaś ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków obejmuje swym zakresem wypadki śmierci względnie stałego kalectwa, którym mogą ulec osoby jadące w pojeździe mechanicznym. W interesie publicznym leży zatem, aby spółdzielnie i prywatni właściciele pojazdów mechanicznych dokonali tych ubezpieczeń w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

W związku z tym polecam, by starostwa powiatowe i zarządy miejskie miast wydziałonych poprzez swych referentów ruchu drogowego, udzieliły daleko idącej pomocy Inspektorom Powiatowym w akcji ubezpieczania wyżej wymienionych posiadaczy pojazdów mechanicznych.

WOJEWODA: w-z B. Podhorski-Piotrowski, wicewojewoda

Poz. 150

ZARZĄDZENIE

NACZELNIKA OKRĘGU ADMINISTRACJI MIAR W GDAŃSKU

z dnia 23 lipca 1949 r.

w sprawie zbiorów legalizacyjnych w pow. lęborskim w roku 1949. (Nr 1477/49).

Na podstawie art. 20 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 72, poz. 661) oraz art. 10 Sta-

tutu urzędów miar (Dz. U. R. P. z 1919 r. poz. 429) jak również w myśl art. 12 powołanego wyżej dekretu zarządzam w pow. lęborskim w r. 1949 publiczne zbiórki legalizacyjne w celu następującej legalizacji narzędzi mierniczych wg. następującego planu.

1) w Lęborku od dnia 17 sierpnia 1949 r. do dnia 10 września 1949 r. włącznie dla miasta i gminy Lębork oraz gminy Nowa Wieś;

2) w Cewicach od dnia 13 września 1949 r. do dnia 17 września 1949 r. włącznie dla gminy Cewice oraz gminy Łabuń,

3) w Rozłazinie od dnia 20 września 1949 r. do dnia 24 września 1949 r. włącznie dla gminy Rozłaziny;

4) w Łęczycach od dnia 27 września 1949 r. do dnia 4 października 1949 r. włącznie dla gminy Łęczycy;

5) w Gniewinie od dnia 6 października 1949 r. do dnia 11 października 1949 r. włącznie dla gminy Gniewino;

6) w Choczewie od dnia 13 października 1949 r. do dnia 19 października 1949 r. włącznie dla gminy Choczewo,

7) w Łebie od dnia 21 października 1949 r. do dnia 27 października 1949 r. włącznie dla miasta i gminy Łeba, oraz części gminy Wicko;

8) w Wicku od dnia 3 listopada 1949 r. do dnia 17 listopada 1949 r. włącznie dla gminy Łebień.

Wzywam przeto wszystkich użytkowników narzędzi mierniczych pow. lęborskiego, by we własnym interesie dopełnili obowiązku, nałożonego na nich przez prawo o miarach, bowiem stosowanie i przechowywanie w obrocie publicznym (w przemyśle, handlu i rolnictwie) narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nierzetelnych lub nielegalnych, karane jest grzywną do 50.000 zł i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar, a narzędzia miernicze, nieodpowiadające przepisom, ulegają konfiskacie, zniszczeniu lub uniezdadnieniu do użytku w myśl art. 23, 24 i 25 cyt. na wstępie dekretu.

W myśl art. 20 tegoż dekretu w wypadku zarządzenia publicznych zbiorów legalizacyjnych zarządy gminne obowiązane są:

1) ogłosić o czasie i miejscu, w którym ma się odbyć zbiórka legalizacyjna dla danej gminy,

2) dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednie pomieszczenie,

3) pobierać na żądanie właściwej władzy legalizacji narzędzi mierniczych wszelkie opłaty, należne urzędowi miar od uczestników zbiórki legalizacyjnej z tytułu zbiórki i przekazywać tej władzy pobrane kwoty za potrąceniem 3 proc. od nich tytułem wynagrodzenia za czynności inkasowania,

4) okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorium gminy.

Naczelnik Okręgu Administracji Miar w Gdańsku:

Inż. S. Krzywicki

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

Na podstawie zgłoszenia unieważnia się zagubione (skradzione) dokumenty:

1. Spogis Wiktor — Elbląg, Panieńska 10 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Gdańsk.

2. Madejski Mieczysław — Elbląg, Stajenna 52 — zaśw. o rej. wyd. przez RKU Radom, leg. Zw. wyd. przez Z. Z. T. Elbląg.

3. Raclawska Franciszka — Skórcz, pow. Starogard — zaświadczenie stałe wyd. przez Star. Starogard.

4. Powszechna Spółdz. Spoż. — Sopot, Rokossowskiego 35, sklep Nr 13, ul. Malczewskiego 6 — zatw. odp. zastępcy na sprzedaż wszelkich napojów alkohol. i potwierdz. zgłoszenia na sprzedaż detaliczną denaturatu, wina, piwa, wyd. przez Urz. Akcyzowy Gdańsk.

5. Rudnik Władysław — Orłowo, Małopolska 35 — zaśw. stałe wyd. przez Zarz. Miejs. Gdynia, zaśw. o rej. wyd. przez RKU Gdynia.

6. Machoń Julia — Gdańsk, Malczewskiego 84 — dow. tożsam. wyd. przez b. władze okup.

Cena ogłoszeń (zaliczkowa): 25 zł za wyraz, 3000 — ¼ strony, 4000 — ½ strony, 5500 — ½ strony, 8000 cała strona. — Układ tabelaryczny o 50% drożej. — Prenumerata (zaliczkowa): zł 550 kwartalna, zł 1000 półroczna, zł 1900 roczna — płatna z góry.

Rachunków za poszczególne egzemplarze Dziennika i prenumeratę nie wystawia się.

Wnioski ogłoszeń przyjmuje w godzinach 10 — 12 Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego — Urząd Wojewódzki Gdański — Gdańsk, Okopowa 5, pokój Nr 65, telefon 319-41, wewn. 268. Zgłoszenia zaś na prenumeratę — Administracja tegoż Dziennika — pokój Nr 138. —

REDAGUJE KOLEGIUM REDAKCYJNE

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Nr 8 Spółdz. Wydawn. - Oświat. „Czytelnik” — Gdynia